

„Ještě den poplujeme podél pobřeží. Tak se dostaneme k ústí Danu. Tam můžeme vystoupit na souš. Musíme zjistit, jestli někdo viděl *Havrana*.“

Ustavičně ho tížila obava, že Zavač možná zamířil někam úplně jinam a oni poslední čtyři dny jen plýtvají časem.

„Kluci už by se potřebovali jednu noc pořádně vyspat,“ prohodila. „A já taky.“

Volavka nebyla tou nejpohodlnější noclehárnou. Posádka si mohla ustlat na prknech mezi veslařskými lavicemi. Jenže loď se pořád kymácela a kolébala a dovnitř často šplíchala vodní tříšť, takže bylo těžké důkladně a nerušeně si odpočinout.

„Jeden den navíc jim tolik neublíží,“ usoudil.

Dívka se neradostně usmála. „Ani mně?“

„Ani tobě. Promiň. Všichni musíme počkat. Čím dříve zjistíme, že jsme na správné stopě, tím budu klidnější.“

Lydia přikývla. Halův postoj byl opodstatněný a dívka si uvědomila, že mladý skirl spal pravděpodobně nejmíň ze všech osob na palubě. U lodního kormidla se sice střídal se Stigem, ale Hal měl ve zvyku brát na sebe lví podíl této povinnosti.

„Nestálo by za to poptat se v některém městě tady na pobřeží?“ navrhl Stig, ale Hal zavrtěl hlavou.

„Kdyby tady *Havrana* viděli, neznamenaloby to, že vplul na řeku. Mohl by pokračovat podle pevniny směrem k západu.“

Stig si upřímně povzdechl. „Tak jo, tuším, že to znamená další noc spaní na tvrdých prknech. Proč jsi tu loď navrhnul tak, aby měla tolik žeber? Vždycky mám dojem, že jedno z nich dloubá do těch *mých*.“

Hal se na přítele zazubil. „Až budu stavět další loď, budu na to pamatovat,“ přislíbil. Pak jako většinou, když někdo zavede řeč na spánek, zjistil, že se nedokáže ubránit širokému zívnutí.

Thorn na něj zamýšleně hleděl. „Vypadáš, že sám potřebuješ pořádný spánek jako sůl.“

Hal pokrčil rameny a párkrát zamrkal, aby ulevil očím. Když to Thorn zmínil, uvědomil si, jak je má suché a podrážděné.

„To bude dobré,“ zabručel, ale Thorn se nenechal odbyt.

„Napadlo mě, že bys měl do kormidlování zaučit ještě někoho dalšího,“ navrhl.

Stig si hodně nápadně odkašlal. „Ehm... a všimli jsme si, že jsem tu taky já? Nebo jsem jen kus nakrájeného plátýse?“ otázal se. „Matně si vzpomínám, že jsem v posledních pár dnech taky několikrát kormidloval.“

„To já dobře vím,“ trpělivě odušil Thorn. „Myslel jsem to tak, že byste měli mít ještě někoho třetího, kdo by byl schopný se toho ujmout.“

„Nemohl byste to dělat vy?“ zeptala se Lydia.

Thorn na ni pohlédl. „To bych mohl. Ale když budeme bojovat na moři, Stig a já jsme jasná volba pro vedení přepadového oddílu. Jsme dva nejlepší bojovníci na lodi. A Hal musí být volný, aby mohl pracovat s Drtičem.“

Jméno Drtič přidělili obřím samostřílu připevněnému na lodní přídi.

„Měl jsi na mysli někoho určitého?“ zajímal se Hal. Thornovy úvahy dávaly smysl a třetí kormidelník by jemu a Stigovi ulevil při dlouhé a náročné plavbě, která je zřejmě čekala.